

Ett modigt uppbrott i skrivbordslådan

10.06.2019

Vad finshhetsmannens ättling gjorde

1997

Efter att Mikko Meurmans dotter stigit in på det lilla kontoret stängde han dörren bakom dem. Han behövde få hennes råd. Ur skrivbordslådan fiskade han fram en prydligt urklippt tidningsannons.

- Borde jag...? frågade han.

År 1971 inledde Mikko Meurman sin 42-åriga bankkarriär som sommarvikarie på KOP-banken i Kangasala, hans hemort 20 kilometer öster om Tammerfors. I bygden är namnet Meurman känt. I släktens ägo finns Liuksiala kungsgård, där änkedrottningen Karin Månsdotter dog 1612. Knappt 200 år senare föddes Agathon Meurman på Liuksiala. Han skulle komma att bli en framträdande profil inom finshhetsrörelsen i Finland. Så det är med ett leende hans sonsons son Mikko nu ställer frågan:

- Vad skulle Agathon ha sagt om att hans ättling sökte jobb på en svenskspråkig bank?

För det var precis det som Mikko Meurman hade i tankarna när han visade det där urklippet för sin dotter Anna-Maria. Hon läste igenom platsannonsen för Ålandsbanken i Tammerfors och hon uppmanade genast sin far att söka jobbet.

Året var 1997 och Mikko Meurman hade i 25 år följt med de finska bankernas kriser och fusioner. Hans kära KOP hade 1995 slagits samman med Föreningssparbanken

och blivit Merita, som senare skulle ingå i Nordea. Fusionen i kombination med efterdyningarna från krisåret 1992 gjorde att han inte trivdes.

- Alla samarbetsförhandlingar och saneringsåtgärder betydde att ingen visste vem som skulle få behålla sitt jobb.

Så en morgon när Mikko Meurman bläddrade igenom sin Aamulehti såg han Ålandsbankens annons. Och efter att Anna-Maria gett tummen upp lyfte han luren.

- En viktig faktor var att Tammerforskontoret leddes av Leena Honkasalo-Lehtinen, en tidigare kollega från KOP. Så jag ringde henne och hennes svar kom blixtnabbt: Skicka in papperen fort!

Meurman kallades till intervju och när han steg in i konferensrummet insåg han att han hade klivit in i lejonets kula. Personalchef Gunilla Blomroos från Mariehamn hälsade honom morgonpiggt välkommen på svenska.

- Jag hade inte vetat att vi skulle prata svenska, men Gunilla är en trevlig människa och allt gick bra. Skolsvenskan dök upp i huvudet och snart var jag anställd.

På tal om skolsvenskan: i Kangasala fanns det en man som blev mycket glad när han i morgontidningen läste om Mikko Meurmans nya jobb.

- Helge Rantala var min svenskalärare i samskolan i Kangasala. När jag stötte ihop med honom på gatan gratulerade han mig och sade att det var trevligt att alla de där lektionerna inte hade varit förgäves. Också om jag minns att mina provpapper var fyllda med röda bockar...

Meurmans 17 år på Ålandsbanken kom att bli ett enda långt språkbad.

- Jag började öva genom att alltid lyssna på svenskspråkiga Radio Vega i bilen och det är mitt tips till vem som helst. Och jag höll ordboken på skrivbordet när jag skulle skriva mina kreditbeslut. Men visst harklade jag mig när telefonen ringde och jag såg att det var från Mariehamn, skrattar han.

Ur ett språkligt perspektiv var kanske bytet till Ålandsbanken ett dramatiskt steg. Men rent professionellt var det en återkomst till något som han länge hade saknat.

- På Merita irriterades jag av att man inte fick tänka själv, alla ens beslut skulle godkännas och det betydde att kunderna tvingades vänta. Men i de första diskussionerna med Leena sade hon På Ålandsbanken fattar vi egna beslut och man får använda sin hjärna. Det gillade jag. Så var det i tiderna på KOP, där hade man också stark kundfokus.

Också hans gamla kunder tycktes gilla det resonemanget.

Snart började Mikko Meurman få frågor av dem om Ålandsbanken kanske kunde vara en bank för dem.

- Den personliga servicen kommer alltid att uppskattas och i dag är folk redo att betala för den.

Hösten 2013 gick Mikko Meurman i pension. Men samtal från gamla kunder hör till pensionärens vardag.

- Många vill gärna bolla idéer och stämma av detaljer kring lån och andra ekonomiska frågor. Härom veckan drack jag kaffe med en man som är 93 år, han blev min kund på KOP. Jag hoppade i bilen och hämtade honom i Tammerfors. Sedan visade jag Kangasala för honom, han hade senast varit här som ung.

Avslutningsvis får Mikko Meurman besvara sin egen fråga: Vad skulle finshetsmannen Agathon Meurman ha sagt om att hans ättling håller Ålandsbankens fana högt i Kangasala?

- Jag tror att Agathon som lantdagsman skulle ha varit av den åsikten att det är en god idé. Ett nordiskt språk är till nytta i vårt land. Han hade ju svenska som modersmål så han värdesatte språket, men han ville att man också skulle kunna prata finska i Finland.

Så vad blev det av Mikko Meurmans dotter Anna-Maria? Hon flyttade till Helsingfors - med sin fars Å-fana i bagaget.

Sanningen om Ålandsbanken

100 berättelser genom 100 år

Joakim Enegren

Med bidrag av Annika Lundqvist, Leo Löthman och Teo Tuominen.

Foto: Anna-Maria och Mikko Meurman i Kangasala sommaren 2018. Joakim Enegren.